

i Sammenligning med den af 1922, og det viser sig, at Ordningen af 1909 havde et Antal Manddage paa godt 3 Millioner, medens Ordningen af 1922 har et Antal Manddage — eller Tjenestedage, hvad man nu vil kalde dem — paa ca. 2 Millioner. Altsaa, Tallet er gaaet ned med 1 Million. Det er Ting, som det ærede Medlem kommer til at lade staa, saa kan han manøvrere med sine Tal, saa længe han vil. Naar man nævner de tre Ting, saa vil selv den almindelige Vælger forstaa, at der er foretaget en Reduktion, som forslaar noget, og som selvfølgelig ogsaa vil give sig Udslag i Penge, naar den Tid kommer, da Regnskabet foreligger.

Jeg skal endnu blot gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem har misforstaaet mig med Hensyn til Artillerikaserne. Det, der nemlig er Tale om, er, at den ene Artillerikaserne af de to, vi foreløbig beholder her i København, 1ste og 2den Artilleriafdelings Kaserne, i hvert Fald kan undværes. Der bliver ikke Tale om nogen Kaserne i Provinsen, idet nemlig baade Holbæk og Ringsted vil beholde deres Garnison, altsaa ogsaa Artilleriet, saaledes at de faar Brug for de Kaserne, de har.

Vejstrup: Maa jeg blot sige, at jeg dog i hvert Fald er glad for det Nedslag, der nu kom fra den højtærede Minister. Medens han for et Øjeblik siden talte om 65 Mill. Kr., gik han nu ned til 56—57 Mill. Kr., det vilde blive Resultatet (*Forsvarsministeren* [Brorsen]): Af den lemlæstede Ordning; noget andet er Ordningen af 1909!). Ja, ja, men Forholdet er dog dette, at man ikke skal regne med 65 Mill. Kr., naar det er 56—57 i Øjeblikket.

Den højtærede Minister føjede saa til, at han var vis paa, at de menige Vælgere vilde forstaa det hele, naar han kom med de Tal, han nu nævnte med Hensyn til Reduktionen af Mandskabet. Jeg maa dertil sige, at jeg tror netop, Forholdet vil vise sig at være det stik modsatte. Det vil være umuligt for en eneste Vælger at forstaa, at man, naar der sker en saadan Reduktion som den, man her taler om, samtidig kræver 40 Mill. Kr. til nye Kaserne og nyt Materiel. Jeg begriber ikke Logikken i, at man samtidig med at hævde, at der finder en uhyre Reduktion Sted, kræver 10 Mill. Kr. til nye Kaserne. Er Forholdet det, at man ikke har Kaserne at putte Mandskabet i, eller er Forholdet det, at man bygger Kaserne, men ikke har Mandskab at putte i dem?

Jeg tror, at begge Dele er uforstaaelige for Folk i Almindelighed. Naar man reducerer Mandskabet saa stærkt, som Ministeren nævnte, vil man ude omkring spørge: Hvad betyder saa det, at der skal ofres 10 Mill. Kr. til Bygning af nye Kaserne?

Maegaard: Jeg maa sige til det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), at jeg er bedrøvet over, at han i sine sidste Udtalelser satte et Men ved den Ros, han har udtalt overfor Ministeren og mig. Det er vi inderligt kede af. Men det trøster mig noget at høre det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) sige, at de lange Taler tjener til at dække en daarlig Sag. Saa forstaa jeg godt, at det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds satte et Men ved vore korte Taler, baade Ministerens og min, idet de jo ikke nær i Længde kunde maale sig med de to Taler, de Herrer holdt.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup), at jeg ikke forstaa — lige saa lidt som Ministeren sikkert er i Stand til at forstaa —, hvorledes det ærede Medlem manøvrerer med disse forskellige Tal. Jeg forstod det saaledes — og det gjorde sikkert ogsaa den øvrige Del af det høje Ting —, at 56—57 Mill. Kr. vilde Hærvæsenet koste i det Finansaar, vi nu er ved at gaa ud af, men hvis Hærorrdningen af 1909 skulde have været gennemført efter sit Bogstav, var Udgiften sikkert blevet mindst 65 Mill. Kr. Det ærede Medlem holdt sig, ligesom hans Parti og ligesom Socialdemokratiet gør, til de Ændringer i den bestaaende Hærorrdning, vi Gang paa Gang har vedtaget her paa Rigsdagen, men det ærede Medlem maa dog vide, at disse Ændringer ikke vedvarende kan gennemføres, thi det vilde føre til det, som den højtærede Minister udtrykte ved Ordene: en lemlæstet Hærorrdning, føre til, at man fik en Hær og en Flaade, som, hverken hvad Mandskabet eller Befalingsmændene angaar, havde den Uddannelse, som er ganske nødvendig, for at man skal kunne kræve det allernødvendigste af dem. Og det vil blive Resultatet, hvis man fortsætter, i alt Fald hvis man fortsætter i nogle Aar endnu. Vi har tidligere gennemført disse Ændringer med den Begrundelse, at Befalingsmændene havde faaet en yderligere, en betydelig yderligere Uddannelse under Sikringsstyrkens Indkaldelse, og at Udskrivningen af Mandskab i Krigsperioden var saa stor, at vi derigennem havde det nødvendige Mandskab til at fylde de